

visse Samfundsclasser, som ingen Medfølelse finde hos os, saa er det Insinuationer, som han maa bære Ansvar for, men som man dog passende kan protestere imod. Det vilde være ønskeligt, om man her havde lige saa skarpt Die for at se Trykket som for at bevare Privilegierne. Naar det ærede Medlem sluttede med, at han vilde have alle Samfundsclasser ens stillede, tror jeg, vi maa forvare os derimod; thi det er den rene Kommunisme.

**Justitsministeren:** Naar den ærede Læser ytrede, at den islandske Minister, som er bleven til i Følge en os uvedkommende Forsatning, ogsaa maatte betragtes som en os for saa vidt uvedkommende Person, finder jeg ikke nogen Anledning til nærmere at gaa ind paa en Undersøgelse om, hvor vidt man i det danske Folkething virkelig skulde finde sig foranlediget til at godkende den Sætning, at de islandske Forhold saa vel som den islandske Forsatning er en den danske Nationalrepræsentation uvedkommende Sag. Jeg vil kun tillade mig at gøre opmærksom paa, at selv om dette maatte kunne siges, at det var det danske Folkething uvedkommende, hvorledes Islands Forsatning var, og at der var taldet en Mand til Minister for Island, saa kan det i alt Fald ikke siges at være Noget, som er uvedkommende Kongen eller Statsraadet, hvorledes den øverste Administration for Island anordnes. Jeg vil tillade mig at hævde, hvad jeg har udtalt tidligere, at det i Følge det statsretlige Enhedsbegreb maa anses for en uafviselig Nødvendighed, at den øverste Administration for Island har sin Plads og sit Sæde i Statsraadet. Islands Forsatning har selvfølgelig ikke skabt noget Geheimetsraad, som ikke tidligere har været til Stede; men Spørgsmaalet er, om det ikke ligger i Begrebet om Statsraadet, saaledes som det tidligere har eksisteret her, at den øverste Administration for Riget i sin Helhed maa indlemmes deri. I Øvrigt forekommer det mig, at efterhaanden som det ærede Medlem har udtalt sig, reducerer Striden mellem os sig i Grunden til en Didsstrid. Det ærede Medlem erkender, at det maa staa Hans Majestæt frit for at give Ministeren for Island Sæde i Statsraadet ved at udnævne ham tillige til at være Minister uden Portefeuille. I dette Dieblik bliver der jo ikke Spørgsmaal om Nødvendigheden af at bruge en saadan Form, idet den Mand, som for Tiden er Islands Minister, tillige har en Portefeuille for en Del af de særlige kongerigste Anliggender. Hvis det Tilfælde nogeninde skulde komme, at Hans Majestæt skulde ønske at betro Portefeuillen som Islands Minister til en Mand, der ikke i Øvrigt har nogen Portefeuille og ikke i Forveien har Plads i Statsraadet, saa vil Hans Majestæt, dersom han finder det rigtigst og bedst, kunne benytte den Form, tillige at udnævne ham til Minister uden Portefeuille; men jeg tillader mig at formene, at det

er ganske ligegyldigt, om denne Form maatte blive benyttet eller ikke; thi i det Dieblik Ministeren for Island tager Plads i Statsraadet, saa vil der efter min Opfattelse komme til at paavilke ham akkurat det samme Ansvar lige over for Kongen og lige over for Folkerepresentationen som det, der paahvoiler ethvert Medlem af Statsraadet, ogsaa en hvilken som helst Minister uden Portefeuille (S. A. Hansen: Det er et Spørgsmaal). Det ærede Medlem siger: Det er et Spørgsmaal; jeg betragter det som aldeles utvilsomt. Naar i Øvrigt det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds synes at være nogen Frygt for, at det kunde øve en uheldbringende Indflydelse paa de almindelige Regeringsanliggender, at der i Statsraadet er en Minister for Island tilstede, som maa betragtes — for at bruge hans Ord — som uvedkommende de egentlige danske Anliggender, og at det da navnlig kunde tænkes, at der kunde udvikle sig Strid mellem Kongens øvrige ansvarlige Regering og den ansvarlige islandske Minister, saa maa jeg tilstaa, at det forstaar jeg heller ikke. Det er en Selvfølge, at Ministeren for Island lige saa lidt kan indtræde i Statsraadet som overhovedet noget Medlem kan indtræde i Statsraadet, uden i Overensstemmelse med den Mands Billie, som er Præsident i Statsraadet; denne Mand bærer altsaa ogsaa Ansvar for, hvem der maatte blive Islands Minister. Følgen af denne Ordning vil naturlig blive den, at man kan være forsikkert om, at en særlig islandsk Indflydelse netop ikke kan gøre sig gjældende paa en Maade, som man maatte anse for uønskelig fra den danske Folke-repræsentations Side, idet Konseilspræsidenten og Regeringen i det Hele jo ikke vilde finde sig i, at en Mand fik Sæde som islandsk Minister i Statsraadet, naar derved den Enhed kunde befrugtes brudt, som naturligvis er Betingelsen for, at Statsraadet overhovedet kan løse sin vigtige Opgave paa en tilfredsstillende Maade.

**Berg:** Striden mellem den ærede Minister og mig er nu ført til Protokols af Stenograferne, og jeg skal henvise ærede Medlemmer dertil. Jeg skal kun med Hensyn til den ærede Ministers sidste Bemærkning gøre opmærksom paa, at mine Udtalelser i Gaar gif ud paa akkurat det Samme; det blev udtalt, at Ministeren for Island som saadan ikke efter Grundloven var berettiget Medlem af Statsraadet, men at han kun blev det, naar han blev udnævnt til Minister uden Portefeuille, og jeg skal gjentage, hvad jeg før sagde, og hvad den ærede Minister jo ogsaa her har udtalt, at under almindelige, rolige politiske Forhold vil det ikke faae praktisk Betydning, ligesom det jo ogsaa for Dieblicket kun behandles theoretisk.

**Buch:** Under Finantslovens § 27 er der opført 50,000 R. til Opbyggelse af en Foder-